

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๖/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายสำราญ จินดาพล ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลลอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีไม่อนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ใช้ชื่อว่า “ตลาดสุขสำราญ” ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๑๓๖ หมู่ที่ ๔ ถนนหลวงพ้อแหม่ ตำบลลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ต่อมาได้รับคำสั่ง นายกเทศมนตรีตำบลลอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๒๒๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่อนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามคำขอ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งและเพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ ปรากฏหลักฐานเป็นลายมือชื่อผู้รับแทน ในสำเนาคำสั่ง และยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูล หรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ส่งเอกสารข้อมูลเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๙ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้จัดทำคำชี้แจง แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ ภก ๕๒๙๐๔/๐๒๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ ชี้แจง แก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๒๑.๐๕/๓๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวเกศรา วัฒนสมัย ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๖๐-๒/๒๕๖๖ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ใช้ชื่อว่า “ตลาดสุขสำราญ” ในสถานที่เดิม ซึ่งเคยได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่มิได้ยื่นขอต่อใบอนุญาตก่อนสิ้นอายุ โดยผู้อุทธรณ์

ได้ยื่นคำขอ ...

ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ และเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขได้ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบการ จากนั้นได้มีคำแนะนำลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ปรับปรุงแก้ไขด้านสุขลักษณะเพิ่มเติม รวม ๖ ข้อ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานได้เข้าตรวจสอบสภาพตลาดเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตและมีหนังสือ ที่ ภก ๕๒๙๐๔/๑๙๓๘ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เนื่องจากการดำเนินการขอรับใบอนุญาตยังไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เนื่องจากอาคารที่ใช้จัดตั้งตลาดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาและมีคำวินิจฉัยเป็นอุทธรณ์ที่ ๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ให้เพิกถอนคำสั่ง เนื่องจากข้อพิจารณาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำมาสนับสนุนการใช้ดุลพินิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้มีคำสั่งที่ ๒๑๙๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เพิกถอนคำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ รวมถึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบขั้นตอนการดำเนินงานเป็นลำดับ จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้นำคำขอของผู้อุทธรณ์มาพิจารณาใหม่เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ดังนี้ ๑) ไม่มีสำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าอาคารสามารถใช้ประกอบกิจการได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๘ (๒) ๒) ไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือของอาคารตลาดที่ประกอบกิจการตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ จึงใช้อำนาจตามมาตรา ๕๖ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาดเป็นครั้งที่ ๒

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และขอให้ทุเลาการบังคับไว้เป็นการชั่วคราว โดยโต้แย้งว่า การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมาย สร้างขั้นตอนไม่จำเป็นเกินสมควร และลิดรอนสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ รวมทั้งเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจที่ปราศจากกฎหมายให้อำนาจไว้ กรณีการยื่นเอกสารโดยไม่มีสำเนาใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องอันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าอาคารสามารถใช้ประกอบกิจการได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๘ (๒) ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิเสธสิทธิการจัดตั้งตลาดโดยอ้างเหตุว่าที่ดินที่ใช้จัดตั้งตลาดเป็นที่ดินจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่อาจใช้ดำเนินการกิจการอื่นได้ และได้หารือไปยังหน่วยงานต่าง ๆ แต่หน่วยงานเหล่านั้นไม่อาจตอบข้อหารือในลักษณะว่าที่ดินจัดสรรไม่อาจใช้ทำการกิจการอย่างอื่นได้นอกจากเพื่ออยู่อาศัย แต่ผลการตอบข้อหารือดังกล่าวไม่สอดคล้องกับความเห็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงไม่สามารถนำมาประกอบการใช้อำนาจในทางที่เป็นผลดีแก่ผู้อุทธรณ์ และขอโต้แย้งว่า ที่ดินในการจัดตั้งตลาดแม้จะได้มีหนังสือหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาข้อหารือว่า “การที่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรแปลงย่อยและจะปลูกสร้างอาคารที่ประกอบกิจการพาณิชย์ในที่ดินจัดสรรที่ได้รับโอนไปแล้ว จึงไม่ขัดกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕” (จึงต้องรวมถึงไม่ขัดกับกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย) เมื่อเป็นเช่นนี้ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่าไม่มีสำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าอาคารสามารถใช้ประกอบกิจการได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย

ว่าด้วย ...

ว่าด้วยการควบคุมอาคาร และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลอง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๘ (๒) จึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่า ไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ของอาคารตลาดที่ใช้ประกอบกิจการตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมนอกตัวอาคาร หรือกรณีตั้งอยู่ในอาคารต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ได้จัดทำห้องน้ำ ห้องส้วม แยกต่างหากตั้งอยู่นอกอาคารตลาด และมีจำนวนห้องส้วมอย่างเพียงพอ แยกชาย-หญิงครบตามระเบียบ กฎหมาย การที่อ้างว่าไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคาร จึงไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์เห็นว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครอง ในลักษณะปฏิเสธสิทธิของผู้อุทธรณ์ในคำขออย่างเดียวกันถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกมีคำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์และวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งไปแล้ว จากผลการอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นกรณีเดียวกับการอุทธรณ์คำสั่งในครั้งนี้ คำวินิจฉัยย่อมเป็นที่สุดตามความในมาตรา ๖๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งการใช้อำนาจพิจารณาไม่อนุญาต ให้จัดตั้งตลาดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยเหตุผลที่อ้างมาในคำสั่งไม่ใช่เหตุผลที่กฎหมายบัญญัติไว้แต่อย่างใด

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ประเด็นที่หนึ่ง เทศบัญญัติเทศบาล ตำบลลอง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนารมณ์และความมุ่งหมายเพื่อให้ การประกอบกิจการตลาดในเขตเทศบาลตำบลลองไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม หรืออาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งตลาดในเขตเทศบาล ตำบลลอง ตามข้อ ๕ ว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” และกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขของเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ตลาดไว้ตามข้อ ๒๘ (๒) ว่า “สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” จากข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ ประกอบกิจการตลาดที่มีลักษณะของโครงสร้างอาคาร เป็นตลาดประเภทที่ ๑ มีรายละเอียดของสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสำหรับผู้ขายของดังที่ระบุไว้ในข้อ ๘ ที่กำหนดไว้ว่า ผู้ใดที่จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด ประเภทที่ ๑ จะต้องดำเนินการตามข้อ ๒๘ (๒) ของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลอง เรื่อง การควบคุมกิจการ ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยต้องยื่นสำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กรณีนี้จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติ ของกฎหมายแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารอันเป็นตลาดประเภทที่ ๑ จะต้อง มีหลักฐานที่แสดงได้ว่าอาคารที่ใช้ในการประกอบกิจการตลาดสามารถใช้ประกอบกิจการได้โดยถูกต้อง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกัน อัคคีภัย การสาธารณสุขของประชาชน ซึ่งเป็นผู้ค้าผู้ขายและผู้ที่เกี่ยวข้องที่เข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยอาคาร ที่ประกอบกิจการดังกล่าวเป็นสำคัญ ถึงแม้ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๑๔๔/๒๕๖๐ ออกให้วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ โดยดำเนินการก่อสร้างอาคารจนเสร็จสิ้นตามที่ได้รับอนุญาตแล้วก็ตาม แต่จะต้องดำเนินการโดยยื่นคำขอรับใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ ข.๖) เนื่องจากอาคารที่ใช้ประกอบ กิจการตลาดเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไข เพิ่มเติม มาตรา ๓๒ เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาออกใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) จึงจะสามารถใช้อาคารที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารประกอบกิจการต่าง ๆ ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อไม่มีเอกสารหลักฐานแนบมา พร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด เลขที่ ๐๖๕๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ไม่มี สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเป็นหลักฐานที่แสดงว่าอาคารสามารถใช้ประกอบกิจการได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารซึ่งเป็นเอกสารหลักฐานสำคัญที่ต้องแนบมาพร้อมกับ

คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาดตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๘ (๒) ประเด็นที่สอง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะ ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒ กำหนดไว้ว่า “กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับกับตลาดในเขตเทศบาล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร” ซึ่งจากข้อกำหนดของกฎกระทรวงดังกล่าวมีเจตนารมณ์และความมุ่งหมายเพื่อวาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาดให้ถูกลักษณะ ตามมาตรฐานอนามัย ตลอดจนกำหนดมาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมหรือกำกับดูแล และแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของการดำรงชีพของประชาชน เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลสำคัญในการออกกฎกระทรวง ได้วางหลักเกณฑ์วิธีการและมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาดที่เป็นมาตรฐานกลาง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติและใช้บังคับ หากข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการควบคุมกิจการตลาด ที่ได้ตราขึ้นเพื่อใช้บังคับภายในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการที่ครบถ้วนในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาด ก็ให้ถือปฏิบัติและใช้บังคับ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ ที่กำหนดไว้ว่า ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาดหรือกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีใบรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ตลาดได้ และจากการตรวจสอบอาคารที่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๑) แล้ว สร้างอาคาร ให้เป็นไปตามแบบได้รับอนุญาต กล่าวคือ แบบแปลนของอาคารตามที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างนั้น ไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือของอาคารตลาดที่ประกอบกิจการและตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัว อาคารตลาด หรือกรณีที่อยู่ในตัวอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะตามแบบและจำนวนที่กำหนดไว้ ในใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๑) ซึ่งมีรายละเอียดตามกฎหมายฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มีใบรับรองการก่อสร้าง อาคาร (แบบ อ.๖) เพื่อแสดงว่าอาคารสามารถเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยและประกอบกิจการได้โดยถูกต้องอันเป็น เอกสารหลักฐานสำคัญที่ต้องแนบมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด ข้อเท็จจริงจึงปรากฏ ชัดแจ้งว่า อาคารที่ผู้อุทธรณ์ใช้เพื่อประกอบกิจการตลาดไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบ และจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือกรณีที่อยู่ในตัวอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ ดังนั้น กรณีจึงถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถ ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาดตามที่กำหนดไว้ ในกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ ได้ ทั้งนี้ จากคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ เนื่องจากข้อพิจารณาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำมาสนับสนุนการใช้ดุลพินิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด ซึ่งถือว่าเป็นที่สุดตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งจะโต้แย้งต่อไปมิได้นั้น ส่งผลให้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอาจถูกเพิกถอนทั้งหมด หรือบางส่วน โดยจะให้ผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อมา เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑๙๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เพิกถอนคำสั่ง ที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการตลาดทั้งหมด โดยมีผล

ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป จึงถือว่าคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้สิ้นสุดแล้ว และได้มีหนังสือเทศบาลตำบลคลอง ที่ ภก ๕๒๙๐๑/๖๓๐๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แจ้งคำสั่งที่มีผลเป็นการเพิกถอนและสิ้นสุดให้ผู้อุทธรณ์รับทราบแล้วเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ตามไปรษณียบัตรตอบรับ EMS ในประเทศ กำหนดให้ผู้อุทธรณ์ส่งคืนคำสั่งที่ได้เพิกถอนและสิ้นสุดแล้วนั้นให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลคลองดำเนินการจัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นสุดของคำสั่งตามมาตรา ๔๖ วรรคแรกและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ส่งคืนคำสั่งที่ได้เพิกถอนและสิ้นสุดให้แก่เทศบาลตำบลคลองแล้ว เมื่อคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายถูกเพิกถอนและสิ้นสุดแล้วกรณีจึงถือว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาด ไม่มีสภาพบังคับให้ผู้อุทธรณ์ต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาด ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๘ (๒) และกฎกระทรวงว่าด้วยสัญลักษณ์ของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ ได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้องบังคับตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยออกคำสั่ง ที่ ๒๒๑๖/๖๕๖๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการตลาดอีกครั้งตามที่ยื่นอุทธรณ์นี้

เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตได้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ พบว่า ตลาดสุขสำราญ ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๑๓๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต อยู่ติดกับถนนหลวงพ้อแหม่ม อยู่ใกล้กับชุมชน ๓ ด้าน มีระยะห่างน้อยกว่า ๑๐๐ เมตร โดยพื้นที่ใกล้เคียงเป็นบ้านพักอาศัยจากโครงการจัดสรรที่ดิน และบางส่วนเป็นอาคารพาณิชย์ขายสินค้าประเภทต่าง ๆ เป็นแนวยาวตามถนนเจ้าฟ้าตะวันออก อีกด้าน (ด้านหน้าทางทิศเหนือ) ติดกับถนนหลวงพ้อแหม่ม ถัดไปเป็นลานจอดรถและส่วนของตลาดสุขสำราญ มีคลองระบายน้ำอยู่ติดกับลานจอดรถ ตลาดสุขสำราญเป็นตลาดประเภทที่ ๑ แบบมีโครงสร้าง มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๕ ไร่ ในใบอนุญาตฉบับเดิมระบุว่ามีแผงค้าทั้งหมด ๑๙๐ แผง ปัจจุบันขายอยู่ประมาณ ๑๕๐ แผง แบ่งออกเป็นสองฝั่ง ด้านทิศใต้เป็นอาคารตลาดมีพื้นที่ ๓,๗๑๐ ตารางเมตร มีถนนรอบตลาดด้านทิศตะวันออกสามารถจอดรถจักรยานได้ ส่วนด้านทิศตะวันตกมีพื้นที่ที่สามารถจอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์ได้ ด้านทิศเหนือจัดไว้สำหรับที่จอดรถและส้วม ซึ่งส้วมจะอยู่ใกล้กับคลองระบายน้ำ ถนนรอบอาคารตลาดกว้างประมาณ ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างมากกว่า ๔ เมตร ทางเดินภายในอาคารตลาดมีความกว้างประมาณ ๓ เมตร ตัวอาคารตลาดและหลังคาสร้างด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง ความสูงของหลังคามีความเหมาะสมกับการระบายอากาศ มีการระบายอากาศอย่างเพียงพอ ไม่ร้อนอบอ้าว หรืออับทึบ ไม่มีการวางของสูงปิดกั้นระบบระบายอากาศ พื้นตลาดทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง มีจุดซึมน้ำบ้างเนื่องจากฉาบผิวขรุขระ ทำความสะอาดได้ยากและมีน้ำขังในบางจุด ระบบความปลอดภัยมีการบำรุงรักษาสายไฟหลอดไฟ ก๊อกน้ำ ท่อน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ภายในตลาดให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย มีเครื่องดับเพลิงจำนวน ๒ จุด ติดตั้งบริเวณด้านหน้าตลาด ๑ จุด และกลางตลาด ๑ จุด แต่ไม่มีการตรวจเช็คสภาพความพร้อมใช้งานและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดประมาณ ๑๐ ตัว ซึ่งทางเจ้าของแผงติดตั้งเองเป็นบางแผง มีลานจอดรถสำหรับรองรับลูกค้าได้เพียงพอ สำหรับแผงค้าที่มีการปรุงประกอบอาหารด้วยการทอด ปิ้ง ย่าง ที่ก่อให้เกิดเขม่าควัน และกลิ่น ทางตลาดมีข้อตกลงร่วมกันว่าจะต้องมีระบบเครื่องดูดควันที่มีประสิทธิภาพไม่ให้เกิดมลพิษหรือปัญหาเรื่องร้องเรียน กำหนดโซนพื้นที่จำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทเป็นหมวดหมู่ แต่ไม่มีแผนผังแสดงโซนจำหน่ายสินค้าที่ชัดเจน สินค้าที่ขายประกอบด้วย โชนผักสด โชนผลไม้ โชนอาหารทะเล/สัตว์น้ำ โชนเนื้อสัตว์ชำแหละ โชนอาหารปรุงสำเร็จ และโชนสินค้าอื่น ๆ

จัดทำทะเบียน ...

จัดทำทะเบียนผู้ขายแต่ไม่มีทะเบียนผู้ช่วยขาย แผงขายปูพื้นด้วยกระเบื้องทำความสะอาดง่าย แต่ร่องยาแนวกระเบื้องบางแผงมีการหลุดลอกเป็นที่สะสมของสิ่งสกปรก แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารสดมีความลาดเอียงสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ไม่มีหมายเลขและชื่อผู้ขายติดตั้งประจำแผง แผงจำหน่ายสินค้ามีแสงสว่างเพียงพอต่อการมองเห็นสินค้าได้อย่างชัดเจน จัดวางสินค้าบนแผงจำหน่ายค่อนข้างเป็นระเบียบ อาหารสดเฉพาะเนื้อสัตว์และอาหารทะเลมีการใช้น้ำแข็งเก็บรักษาอุณหภูมิ มีการทำความสะอาดบริเวณพื้นทางเดินด้วยน้ำยาทำความสะอาด/น้ำยาฆ่าเชื้อโรคเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดครั้งใหญ่ (Big Cleaning) สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง มีจุดบริการล้างมือพร้อมสบู่เหลว/เจลแอลกอฮอล์ ๒ จุด ห้องน้ำห้องส้วมแยกชาย - หญิงออกจากกันเป็นสัดส่วน มีห้องส้วมหญิง ๔ ห้อง อ่างล้างมือ ๒ จุด และห้องส้วมชาย ๒ ห้อง อ่างล้างมือ ๑ จุด ที่ปัสสาวะ ๒ จุด อยู่นอกอาคารตลาด แยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหาร ทำความสะอาดห้องส้วมอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้งหรือเมื่อพบว่าสกปรก มีแม่บ้านอยู่ประจำ พื้นค่อนข้างสะอาดแห้ง มีระบบระบายอากาศเพียงพอ มีถังขยะรวบรวมสิ่งปฏิกูลและมีแผนการสุบสิ่งปฏิกูลสม่ำเสมอ ภายในห้องส้วมมีการระบายอากาศดี สะอาด และไม่มีการเหม็น มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่เหลว ในห้องส้วมมีที่รองรับมูลฝอยที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดมิดชิดและอยู่ใกล้แหล่งน้ำด้านหลัง การจัดการมูลฝอยแต่ละแผงค้ามีภาชนะรองรับมูลฝอยเป็นตะกร้าตาข่ายมีรู ไม่สามารถป้องกันสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีการกำจัดหนูบ้างแต่ที่ผ่านมาพบว่ามีย่อยเพราะจะทำความสะอาดบ่อย และมีการล้างรางระบายน้ำอย่างน้อยเดือนละครั้งเพื่อทำลายแหล่งสะสมสิ่งสกปรก หากเป็นขยะที่เป็นเศษชีปลา เศษผักผลไม้หรืออาหารทะเลจะใส่ในถังแต่ไม่มีฝาปิดมิดชิดทำให้พบแมลงวัน ทางแผงค้าจะรวบรวมมากลับไปทำปุ๋ยหมักน้ำหมักชีวภาพแต่ละแผงค้าจัดเก็บมูลฝอยโดยรวบรวมไปพักไว้ที่ห้องพักขยะของตลาดแต่ไม่มีภาชนะรองรับขยะ และมีหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมาเก็บขนไปกำจัดทุกวัน ห้องเก็บรวบรวมมูลฝอยอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ และหลังจากปิดตลาดแต่ละวันมีพนักงานมาทำความสะอาดเก็บขยะที่หลงเหลืออีกรอบ น้ำเสียจากการชำระล้างรวบรวมลงระบบบำบัดบ่อเกรอะ ระบบน้ำใช้มีก๊อกน้ำประจำทุกแผง มีที่เก็บน้ำสำรอง ๔ ถัง ความจุประมาณ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร โดยจะซื้อน้ำใช้จากบ่อน้ำตื้นของคนในพื้นที่บรรทุกใส่รถกระบะ ๔ ล้อ มาสำรองไว้ในถังวันละประมาณ ๑๒ เทียวรถ หากวันไหนมีการล้างตลาดครั้งใหญ่จะขนน้ำใช้มาประมาณ ๒๐ เทียว ซึ่งน้ำใช้เป็นน้ำบ่อตื้นมีลักษณะใสแต่ไม่มีการปรับปรุงคุณภาพและเฝ้าระวังการปนเปื้อนเชื้อโรค รางระบายน้ำเสียภายในตลาดเป็นชนิดรางเปิดและสามารถระบายน้ำได้ปกติ ไม่มีน้ำขัง แต่ถ้าช่วงฤดูฝนหรือฝนตกหนักน้ำระบายไม่ทันทำให้เกิดการขังในรางระบาย ซึ่งจะใช้เวลาระบายน้ำประมาณ ๑ - ๒ ชั่วโมง แล้วแต่ปริมาณน้ำฝนที่เกิดขึ้นระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปเป็นแบบถังไร้อากาศจำนวน ๒ จุด สามารถใช้งานได้ ๑ จุด แต่จุดนี้ไม่มีระบบท่อระบายแก๊ส และอีก ๑ จุด พบว่าชำรุดเกิดปัญหาน้ำล้นระบบบำบัดไม่สามารถใช้งานได้ โดยเฉพาะช่วงที่มีฝนตกมากหรือใช้น้ำเยอะ ในปัจจุบันจึงมีการปล่อยสู่แหล่งน้ำสาธารณะบางส่วน เจ้าของตลาดมีการตรวจคุณภาพน้ำเสีย โดยพบว่าผลการตรวจล่าสุดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ มีผลการตรวจคุณภาพน้ำทั้งตามประเภทมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้งประเภท ก ผ่านมาตรฐานทุกพารามิเตอร์ แต่ตลาดไม่มีตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และไม่มีการดูแลระบบบำบัดน้ำเสียเพราะยังไม่มียุทธศาสตร์ความรู้ด้านนี้ จากการตรวจสอบผู้ยุทธศาสตร์พยายามที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามเอกสารการขออนุญาตก่อสร้างอาคารเนื่องจากได้ขออนุญาตและได้รับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารชนิดโครงสร้างเหล็ก ๑ ชั้น จำนวน ๒ หลัง พื้นที่ ๖๐๘ ตารางเมตร แต่ทำการก่อสร้างจริงเป็นอาคารหลังเดียวเชื่อมต่อกัน พื้นที่ ๓,๗๑๐ ตารางเมตร ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างและไม่ได้ยื่นคำขออนุญาตในส่วนห้องส้วม ซึ่งกองช่าง เทศบาลตำบลคลองได้แนะนำให้ดำเนินการขออนุญาตดัดแปลงอาคารและผู้ยุทธศาสตร์

ได้ยื่นขออนุญาตดัดแปลงอาคารเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้ขั้นตอนอยู่ระหว่างดำเนินการ เนื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ยังไม่สามารถพิจารณาการใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงที่อยู่ภายใต้การจัดสรรที่ดินได้ ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถ นำเอกสารในส่วนนี้มายื่นประกอบการขออนุญาตได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ โดยใช้ชื่อว่า “ตลาดสุขสำราญ” ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๑๓๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลคลอง อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา เดิมผู้อุทธรณ์ เคยได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ เลขที่ ๑/๒๕๖๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ และสิ้นอายุ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ แต่มิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต อีกครั้งแต่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดิน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและมีคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานประกอบกิจการตลาด เป็นหนังสือ ที่ ภก ๕๒๙๐๔/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงสภาพ ของสถานประกอบกิจการภายใน ๓๐ วัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามคำแนะนำและแจ้งให้เทศบาล เข้าตรวจสอบ โดยเทศบาลได้ลงพื้นที่ตรวจสอบติดตามการดำเนินการแก้ไขสถานประกอบกิจการในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าการก่อสร้างอาคารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตมิได้ยื่น ขอรับใบรับรองการก่อสร้างอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจากการตรวจสอบอาคารที่ใช้ประกอบกิจการพบว่ามิได้ก่อสร้างตามแบบที่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นการ ก่อสร้างอาคารโครงสร้างเหล็ก ๑ ชั้น ๑ หลัง มีพื้นที่ ๒,๕๑๖ ตารางเมตร ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต ต่อมา เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เพราะอาคารที่ใช้เป็น สถานประกอบการตลาดไม่เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และได้มี คำวินิจฉัยในอุทธรณ์ที่ ๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เนื่องจากข้อพิจารณาที่สนับสนุนการใช้ดุลพินิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต่อมา เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาและมีคำสั่งที่ ๒๑๙๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เพิกถอน คำสั่งที่ ๘๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ คำสั่งดังกล่าวจึงสิ้นผลไป และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ ทราบเป็นลำดับ จากนั้นได้นำคำขอมาพิจารณาอีกครั้ง โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถ ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาดตามเทศบัญญัติเทศบาล ตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการตลาด ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งตลาดในเขตเทศบาล ตำบลคลองไว้ และกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขของเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการตลาดตามข้อ ๒๘ (๒) ว่า “สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ประกอบกิจการตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร เป็นตลาดประเภทที่ ๑ จึงมีรายละเอียดของสิ่งก่อสร้าง

คือ อาคารสำหรับผู้ขายของ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตจึงต้องมีหลักฐาน คือใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารยื่นประกอบคำขอดังกล่าวด้วย กรณีนี้แม้ว่าผู้ותרณ์จะได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร แต่เนื่องจากอาคารที่ใช้ประกอบกิจการตลาดเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้ใช้อาคารจะต้องขอเอกสารรับรองการก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๖) ก่อนใช้อาคาร เมื่อผู้ותרณ์ไม่มีเอกสารดังกล่าวแนบมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาต จึงถือว่าผู้ותרณ์ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาดตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับในแบบแปลนที่ผู้ותרณ์ได้รับอนุญาตก่อสร้างนั้น ไม่มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือของอาคารตลาด ทั้งไม่มีใบรับรองอาคารแบบ อ.๖ จึงเห็นว่าการยื่นคำขอของผู้ותרณ์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการตลาดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช ได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าการประกอบกิจการตลาดของผู้ותרณ์พยายามปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง เรือง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างครบถ้วน แต่การก่อสร้างอาคารตลาดไม่เป็นตามแบบแปลนที่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยผู้ותרณ์ได้ดำเนินการยื่นขออนุญาตดัดแปลงอาคารแล้วแต่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คณะกรรมการพิจารณาผู้ותרณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นผู้ותרณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้ותרณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖...” มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนี้ (๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ (๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด (๓) กำหนดเวลาปิด (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการป้องกัน เพื่อให้ผู้ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ” และมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งกำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการหรือการกระทำใด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ส่วนราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้” กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๖ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของที่ขนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ และข้อ ๙ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหาร

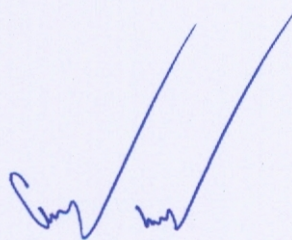
โดยตรง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลอง เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งตลาดในเขตเทศบาลตำบลลองไว้ และกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขของเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดไว้ หมวด ๖ ใบอนุญาต ข้อ ๒๘ กำหนดว่า “ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้...(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง...” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ผู้ותרณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐาน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับไว้พิจารณาและได้ลงพื้นที่ตรวจสอบบริเวณตลาดและอาคารที่ใช้ประกอบการ พบว่า อาคารที่ใช้ดำเนินกิจการตลาดเป็นอาคารชนิดโครงสร้างเหล็กอาคารหลังเดียวเชื่อมต่อกัน ในพื้นที่ ๓,๗๑๐ ตารางเมตร ไม่เป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเลขที่ ๑๔๔/๒๕๖๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งตามที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างตามใบอนุญาต คือ อาคารชนิดโครงสร้างเหล็ก ๑ ชั้น จำนวน ๒ หลัง พื้นที่ ๖๐๘ ตารางเมตร โดยทั้งนี้ในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ระงับการก่อสร้าง การตัดแปลง ฯ และคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง การตัดแปลง ฯ เนื่องจากผู้ותרณ์ดัดแปลงอาคารผิดไปจากแผนผังบริเวณแบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตเลขที่ ๑๔๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้ותרณ์ไม่ได้ยื่นเอกสารหลักฐาน คือ หนังสือรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร ฯ (ตามแบบ อ.๖) ของอาคารที่ใช้ดำเนินกิจการตลาดพื้นที่ทั้งหมด ๓,๗๑๐ ตารางเมตร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า การยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภท ๑ ของผู้ותרณ์ที่จะใช้อาคารที่เป็นข้อพิพาทเป็นสถานประกอบการ โดยผู้ותרณ์ไม่ได้ยื่นเอกสาร ได้แก่ ใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ใบอนุญาตดัดแปลงอาคาร และใบอนุญาตรับรองการใช้อาคารตลาดและห้องส้วม ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลอง เรื่อง ควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่กำหนดไว้ข้อ ๒๘ (๒) ถือว่าการยื่นของผู้ותרณ์ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เทศบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๒๒๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาด ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่งนางธนพร องค์กรสันติภาพ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลลอง ถือเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ (๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด (๓) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ ประกอบกับมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้บัญญัติว่า “ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใดหรือการกระทำใดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์

วิธีการและเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้....” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลอง
เรือ การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๑ กำหนดว่า “ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้าง
มือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคาร
ตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้ประตูเปิดสู่บริเวณ
จำหน่ายอาหารโดยตรง” ข้อ ๒๘ กำหนดว่า “ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม
แบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้...(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่
เกี่ยวข้อง....” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ได้รับไว้พิจารณาและลงพื้นที่ตรวจสอบบริเวณอาคารที่ใช้ประกอบกิจการตลาด พบว่า อาคารที่ใช้ดำเนิน
กิจการตลาดเป็นอาคารชนิดโครงสร้างเหล็กอาคารหลังเดียวเชื่อมต่อกัน ในพื้นที่ ๓,๗๑๐ ตารางเมตร
ซึ่งไม่เป็นไปตามใบอนุญาตที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเลขที่ ๑๔๔/๒๕๖๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐
ทั้งนี้ในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง การดัดแปลง ฯลฯ และมีคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไป
ในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการก่อสร้าง การดัดแปลง ฯลฯ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ดัดแปลงอาคาร
ที่ใช้ประกอบกิจการตลาดผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนตลอดจน
วิธีการ หรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตดังกล่าว และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า
ขณะยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้อุทธรณ์มิได้ยื่นหนังสือรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร ฯลฯ
(ตามแบบ อ.๖) ของอาคารที่ใช้ดำเนินกิจการตลาดพื้นที่ทั้งหมด ๓,๗๑๐ ตารางเมตร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
และมิได้ยื่นคำขออนุญาตในส่วนห้องส้วม โดยกองช่างเทศบาลตำบลคลองเรือได้แนะนำให้ดำเนินการขออนุญาต
ดัดแปลงอาคาร ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขออนุญาตดัดแปลงอาคารเรียบร้อยแล้ว แต่ขณะนี้ขั้นตอนอยู่ระหว่าง
การดำเนินการ โดยปรากฏว่าในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์มิได้นำเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
ในข้อ ๒๘ (๒) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลคลองเรือ เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างใด
ดังนั้น การยื่นคำขอรับใบอนุญาตของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลคลองเรือ เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง
ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลคลองเรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
คำสั่งที่ ๒๒๑๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

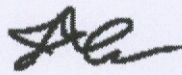
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

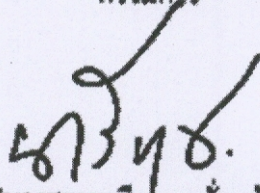
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

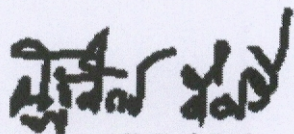
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

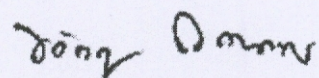
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

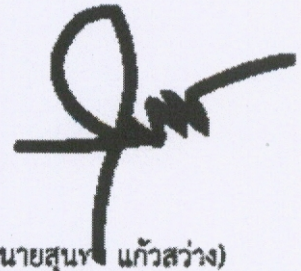
(นางสาวนารีนท์ กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

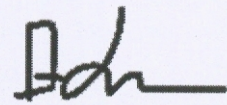
(นายณัฐกัย ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

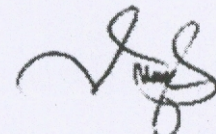
(นางขวัญฤดี ไชติชนาวิวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายสมชาย ตุ่นแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ